

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Confessor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

dire noluerit tunc, vel quando noluerit pluries confiteri, & non direxerit subditum ad determinatum sacerdotem, potest confiteri cui vult. Videtur enim tacite licentiam dare pro illa vice, & ille sacerdos poterit eum absolueri à quibus poterat proprius sacerdos, qui vicarios non habet, sed si habet vicarios, tamen à non reservatis poterit absolueri. *Suprà*, Absolutio. §. 27.

Fratres prædicatores quid possunt circa confessionem. *Suprà*, Absolutio. §. 21. vsque 27. Casus. §. 7.

39 CONFESSIONES factæ cū excommunicato occulto, & tolerato, valent, nec superueniente scientia sunt iteranda, quia licet non haberet iurisdictionem veram, habebat tamē tolerantiam. Qui verò ignoranter cum intrusis confitetur, vel huiusmodi, qui nunquā habuerunt institutionem à superiore, superueniente scientia, tenentur recōfiteri. Ex Pan. in ca. nihil de elect. *suprà*, Absolutio §. 30.

An liceat confiteri eū suspenso. *suprà*, Absolutio. §. 31. & multa alia habes ibi ad confessionem spectantia, ideo diligenter vide ibi.

CONFESSOR.

CONFESSOR debet habere quinque conditiones: scilicet, potestatem, scientiam, prudentiam, bonitatem, & sigillum. Debet habere potestatem ordinis, quia non sacerdos non potest absolueri à peccatis, etiā in mortis articulo. Secundò potestatem iurisdictionis ordinariam, vel delegatam. Tertio potestatem quò ad vsum, quia excommunicatus, suspensus, & huiusmodi, & si habent potestatem, nõ tamen habent vsum talis potestatis. Ex defectu enim huius potestatis (sicut dictum est *suprà*) confessio redditur invalida, & mortaliter peccat sacerdos audiens confessionem sine huiusmodi potestate, & tenetur si commodè, & sine scandalo potest confessum auisare, vel pro eo absoluendo licentiã impetrare, & cautè absolueri.

2 SECVNDO, scientia confessoris santa esse debet: secundum Thom. 4.

distinction. 17. in litera: vt sciat distinguere inter peccatum & non peccatum, inter mortale & veniale, & si in aliquo esset dubitatio, sciat dubitare, & ad peritos recursum habere. Debet etiam scire circumstantias peccatoris, vt si excommunicatus, si tenetur restitutioni, si vult perseverare in peccato, si habet casus reservados, si est ei subditus, & si hæc nescit, nescire eum à mortali excusare, nisi penitens eius ignorantiam suppleret: secundum Alb. in 4. tenetur saltem scire in comuni, quæ sunt peccata capitalia, & mortalia communia, & quæ venialia ex genere: & nesciens ista, mortaliter peccat audiendo confessiones: & similiter ille, qui eum instituit scienter, plus peccat. Secundum Bona. debet scire ad quæ extendit sua auctoritas: & ratio omnium est, quia quilibet debet scire ea, quæ ad suum officium spectant, aliter se offerens peccat peccato presumptionis, & plus peccant qui se offerunt, quam qui coguntur: secundum Caie. ibi, debet scire circumstantias peccatoris, & peccati, siue latine, siue vulgariter, vt si est excommunicatus, &c. vt *suprà*. facit can. qui vult. de pen. distinct. 6. debet etiam scire an ea, quæ penitens exprimit, sint licita, vel neve de bello, de vsuris, & contractibus, de matrimonio, & in quibus casibus confessio est iteranda, & de excommunicationibus. Credo quod qui vidit libellum, qui dicitur, Defecerunt. Archid. Floren. & illum habet in practica, sit sufficiens ad audiendum confessiones.

3 TERTIO, debet esse prudens, penitentem instruendo, interrogando, hortando, animando ad spem, & castobrie inuestigando, ne scriptum in temptationem præcipitet, & penitentem doceat peccata, quæ ignorat. præcipue circa materiam venereorum. Vnde habita vltima specie peccati, non ultra procedat, verbis etiam honestis interroget. Sufficit enim vt intelligat quando de tot vicibus interrogat, videat ne fastidium generet nimis subtiliter calculado, sed sufficit vt grosso modo,

modo: secundum suam æstimatione, instruat de remedijs contra peccata, det etiam pœnitentiam discretã, magis breuem, quã longam, quam vtriusmodi faciat, instruendo eum. quod quam non fecerit in hoc mundo, soluet in purgatorio, &c. & sit valde pronus ad misericordiam iuxta cano. alligant. can. ponderet. 26. quãst. vltim.

4 Q V A R T O, debet esse bonus in cõscientia, quia si in mortali audit confessiones, mortaliter peccat administrando sacramentum hoc. Et quilibet debet querere bonum medicum spiritali, quia qui propriæ animæ curã non habet, multo minus alienæ.

5 Q V I N T O, debet esse secretus, ita quod quocunque præcepto ei facto, etiam à Papa, non debet manifestare, quæ audiuit in confessione. secundum Tho. 4. sentent. distinct. 21. q. 2. 2. 1. ql. 1. ad 2. quia quantum ad hoc nulli nisi Deo subijcitur, & hoc est contra præceptum naturale, & diuinum, quia contra charitatem. Et si requiratur sub quacunque pœna, an tale quid sciat, potest dicere se nescire absolute, quia nescit, vt homini subiectus, & hoc potest iurare: secundum Tho. ibi, ad 3. Idem dic etiam quando fit confessio, & non sequitur absolutio, vel propter incontinentiam vel propter aliam causam: secundum Th. vbi supra, etiam si aliquod grauissimum malum non reuelando immineret, vt occisio regis, vel ciuitatis ruina: secundum Thom. supra, debet tamen si potest sine reuelatione, remedium apponere: vt monendo confidentem, monendo alios, vt caueant ab hæreticis, auisando prælatum, vt inuigilet super gregem, & huiusmodi, ita tamen vt nil dicat, quo verbo, vel motu, vel nutu confidentem prodar.

6 A C C E P T A sub sigillo confessionis, non tamẽ in confessione sacramentali, non debent ita secreta teneri, sed possunt reuelari in casu, in quo superior possit præcipere, quia hoc secretum non potuit præiudicare superio-

ri. secundum Pan. in ea. omnis, de pœnit. & remiss. consultiur tamen omnibus, vt secreta non accipiant sub sigillo confessionis: quia secundum Pet. videtur fieri iniuria sacrameto, & propter periculum, quia reuelando in casu non licito, mortaliter peccaret, hoc enim secretum non plus obligat, quã iuramentum de tenendo secretum, quod si vergit in malum cõmunitatis, potest manifestari. c. inter cætera. 22. q. 4.

7 S I quis scit aliquem tantum in confessione excommunicatum, vel ininicum, non debet propter hoc ipsum vitare, nec peiorem faciem quã antea ei ostendere, & breuiter nihil agere, propter quod possit confitens retinere, & taliter se debet habere confessor, ac si nil de eo vnquã audisset, nisi aliud hoc sciat. Potest tamẽ ipsum secretum monere, vel ex alia causa corrente eum ab aliquo officio remouere, & huiusmodi non propter ea, quæ in confessione audiuit. Ex S. Tho. vbi supra, & Richard. in 4.

8 S I laicus audit aliquem in articulo necessitatis, licet illa confessio non sit sacramentalis, quia non potest absolueri, tamen eadem ratione tenetur celare quæ audiuit, sicut sacerdos.

9 I T E M quæ cadunt sub sacramentali confessione directè, pertinent ad sigillum confessionis: alia autem per quæ possit peccator, vel peccatũ deprehendi, cadunt indirectè, & hæc etiã summo studio sunt celanda: secundum Th. 4. vbi supra ql. 2. Cõclude ergo, quod illa per quæ peccator potest manifestari per se, vel per accidens, directè, vel indirectè, & per quencunque alium modum, in aliquam cognitionem, suspicionem, vel opinionem, potest venire de confesso, vel in quãtum potest sibi prouenire nocumentum, circa animam, corpus, bona temporalia, vel famam, aut huiusmodi, vel ex eo, quod confessio reddatur odiosa, vel minus preciosa, sunt à confessore celanda. Ideo caueat ne dicat se audisse sic, vel sic in confessione, quia per hoc cõfessio apud aliquos fit onerosa & ini-

& minus preciosa, & multoties contingit ex aliqua circūstantia ibi narrata, veniri in cognitionem peccati. An autem hoc vltimum sit mortale, non iudico, licet sit valde periculosum.

¹⁰ S I quis dicat, talis cōfessus est mihi peccata sua, non propter hoc est reuelator confessionis, nisi addat aliud, vt puta magna peccata vel carnalia, & huiusmodi. Scitur enim, quōd omnis homo peccator est, sed ignoratur qualis sit. Alia autem quæ scit, etiam extra confessionem, si necessitas imminet, debet dicere, quando tenetur, nunquā tamen dicat se audisse in confessione, quia videtur reuelare, secundū quōd scit vt Deus, Tho. & Petr. vbi supra. de licentia tamen confitentis potest reuelare, secundū Tho. & Pet. supra. debet tamen cauere, ne propter hoc alij scandalizentur.

¹¹ D A N S penitētiā publicā pro peccato solū in confessione auditū cum assensu confitentis, non dicitur reuelare confessionem, licet præsumptionem faciat de magno peccato infra, Penitentiā §. 2. Tho. 4. sent. dist. 14. q. 1. a. 5. ad. 1.

¹² S I aliqui socij tractauerunt occidere sacerdotem in taberna, & vnus eorum penitentiā ductus, confitetur illi sacerdoti, reuelans talem tractatū, sacerdos ex hoc potest sumere occasionem recedendi de taberna, occasione aliunde sumpta, fingendo aliquam causam, nec dicitur reuelare confessionem, nisi faciat aliquid quod ex natura sua prodeat peccatum confessum, quod quidem talis recessus nō est, ex S. Thom. 4. sen. vbi supra, 1. q. 1. ad. 3.

¹³ R E V E L A N S confessionē peccati mortaliter, agens cōtra legem diuinā, & humanā: & si est sacerdos, debet deponi, c. sacerdos, de penitentiā. distinctio 6. & alijs penis plectendus est. in dicto capit. omnis secularis autē si cōtūncitur pœna arbitraria punitur.

¹⁴ C O N F E S S O R interrogatus de absolutione alicuius, si dicat nō absolui eum, non propter hoc dicitur reuelator confessionis, secundū Caiet. ibi,

quia ista negatio nullum manifestat peccatū: potest enim ex pluribus hoc procedere, tamen nō debet sic dicere, sed se fecisse quæ debuit.

¹⁵ S I curatus audiuit aliquem publicum peccatorem vt vsurarium, quem non absoluit propter eius obstinationem, & vadat hic ad comunicandum, cum alijs, potest ipsum repellere, dicendo quōd publicē constat de peccato, sed non constat de penitentiā, & quōd non comunicabit quousque constet de penitentiā, nec propter hoc dicitur reuelare confessionē. Et si aliquando dicat, ego non absolui, nec possum absoluere, quia non video penitentiā publicā, de tali peccato publico, non reuelat etiā confessionem, quia nō dicit quōd scit per confessionem, sed quōd tam ipse, quā alij vident, secundū Caiet. ibi, non tamen debet dicere, iste est obstinatus, non vult penitere, &c. De cōfessore nihil vltra dicemus, quia per ea quæ hic dicta sunt, patere potest, qualis esse debeat, quo ad scientiā, auctoritatem, & conscientiam.

CONFIRMATIO

Sacramentalis.

¹ C O N F I R M A T I O N I S sacramentum, quia nō est necessitatis, ideo dimittens non ex contemptu, sed tantūm ex negligētiā, peccat quidem, sed non mortaliter, secundū Caiet. ibi. Qui ordinandi sunt, prius debent confirmari, quia ordo præsupponit characterem confirmationis, non de necessitate, sed de congruentiā, secundū Thom. 4. senten. distin. 24. q. 1. a. 2. q. 4. in qua confirmatione caueat maritus ne teneat vxorem neque vxor vitium, quia contraheretur sic spiritua- lis affinitas, de qua infra matrimoniū §. 9.

² M A T E R I A huiusmodi sacramenti est ex oleo, & balsamo: forma verō est hæc, Consigno te signo Crucis, & confirmo te chrismate salutis vel sanctificationis. (quod idē est) In nomine patris, &c. Thom. 3. q. 71. ar. 2. 5. & 4. Pet. de Palu. & Alb. intellige sicut de forma baptismi, secundū Albert.